

నాన్న ప్రేమ పంచుతాడు. ఆస్తిని పంచుతాడు రక్తం పంచిన అమ్మ కన్నా తానే ఎక్కువని నిరూపించుకోవాలని అనుకుంటాడు. బిడ్డల ఆనందాన్ని పంచుకుంటే చాలనుకుంటాడు! అలాంటి నాన్న చావుబతుకుల మధ్య ఉంటే... ఈ ఆడబిడ్డ కాలేయాన్ని పంచింది. తన ఆయుష్షును ధారపోసి నాన్నకు పునర్జన్మనిచ్చి అమ్మగా నిలిచింది. ఆమె 19 ఏళ్ల రాఖీదత్తా.

నాన్నకు అమ్మయింది!

మాది కేలేకతా. నాన్న సుదీర్ఘదాకా పీయ్యం వ్యాపారం ఉంది. అమ్మ గృహిణి. నేను, అక్క, తమ్ముడు. ఇది మా కుటుంబం. చిన్నప్పటి నుంచి నాకు నాన్నతో ఆనందం ఉండేది. ఏ నిర్ణయం తీసుకోవాలన్నా, ఏ చిన్న సమస్య ఉన్నా... ప్రతిదీ ఆయనకే చెప్పేదాన్ని. అయితే నాన్నకు కాలేయం దానం చేస్తానని ఎప్పుడూ ఆహ్వానించలేదు. నాన్నకు కిందటి సంవత్సరం నవంబరులో హెపటైటిస్ బి పాజిటివ్ అని తెలిసింది. వెంటనే మా దగ్గర్లోని నారాయణ ఆసుపత్రిలో చేర్చించారు. ఇరవైరోజులు ఆయాశ్విక కాలేయం తొంద్రేశాతం పాడైపోయిందని, తామే చేయలేమని చేతులెత్తేశారు వైద్యులు. చాలా బాధేసింది. ఏం చేయాలో ఆర్థంకాలేదు. నాన్నకు ఏమైనా అయితే... వ్యాపారం ఎవరు చూస్తారు... మా పరిస్థితి ఏంటని భయపడ్డం. చివరకు నేను, అక్క, ఎంత కష్టమైనా సరే నాన్నని దక్కించుకోవాలనుకున్నాం. ఎంతోమందితో మాట్లాడాం. అంతర్జాలంలో వెతికిం. అలా హైదరాబాద్లోని ఏషియన్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ గ్యాస్ట్రో ఎంటరాలజీ గురించి తెలిసింది. ఈ ఏడాది జనవరిలో ఇచ్చడకు వచ్చాం. డాక్టర్ నాగేశ్వరరెడ్డి నాన్నకు అవసరమైన పరీక్షలన్నీ చేసి... కుటుంబంలో ఎవరైనా కాలేయం దానం చేస్తే ఏ సమస్యూ ఉండదని అన్నారు. సిద్ధమయ్యాం. చివరకు నాది మ్యాచ్ అయి సబ్బు తెలిసింది. నేను కాలేయం ఇవ్వడానికి రెడీ అన్నా. ఇంట్లోవాళ్ళు ఇది తెలిసి మొదట కంగారు పడ్డారు కానీ... ఒక ఆడపిల్లగా నాకు భవిష్యత్తులో ఎలాంటి సమస్యలు రావని డాక్టర్ చెప్పడంతో బ్రష్టుకున్నారు. కుటుంబ సభ్యులే కాదు... స్నేహితులు కూడా మంచి పనిచేస్తూ న్నావంటూ అభినందించారు. ఇంతకన్నా కావాల్సిందే ముంటుంది. అయితే...

ఒప్పించాల్సి వచ్చింది...

నాన్న మాత్రం ఒప్పుకోలేదు. వద్దంటే వద్దన్నారు. తొంద్రేశాతం కాలేయం పాడైపోయింది కాబట్టి... వైద్యులు ఎంతవరకూ చికిత్స చేస్తే అంతవరకూ చేయించుకుంటాని, మందులతో నెట్టుకోస్తానని అన్నారు. నయం అయినా కాకపోయినా పరవాలేదనీ... ఊరు వెళ్లిపోదామనీ చెప్పారు. 'ఆడపిల్లపు, పెళ్లికావాల్సిన దానివి. నీకు భవిష్యత్తులో ఏమయినా సమస్య రావొచ్చు. నా గురించి ఆలోచిస్తే ఎలా...' అని అన్నారు. నేను కూడా దానం చేసిన కాలేయం బాగుం మూడునెలల్లో పెరుగుతుందని వైద్యులు చెప్పారని, ఏ ఇబ్బంది రాదని నచ్చు తెప్పే ప్రయత్నం చేసినా... ఆయన వినలేదు. కొన్నాళ్ళపాటు ఆయన్ని ఒప్పించడమే మా పని అయ్యింది. చివరకు నెలరోజుల తరువాత సరే అన్నారు. అప్పుడు శస్త్రచికిత్సకు ముందు ప్రత్యేక మొదలైంది. చివరకు ఫిబ్రవరి 27న శస్త్ర చికిత్స చేశారు. దాదాపు పదిహేను గంటలు వట్టింది. రెండుమూడు రోజులు వైద్యుల పర్యవేక్షణలో ఉండి... కేలేకతా వచ్చేశాం. కాలుష్యం ప్రభావం పడకూడదని వైద్యులు కొన్నాళ్ళ విశ్రాంతి తీసుకోవాలని చెప్పారు. ఇప్పుడు ఆడే చేస్తున్నా. నాన్న ఇప్పుడిప్పుడే కోలుకుంటున్నారు. ఒక కూతురిగా తండ్రి రుణం తీర్చుకున్నానని ఆనందంగా ఉంది. ఇంతకన్నా ఇంకేం కావాలి.

ప్రస్తుతం నేను డిగ్రీ రెండో సంవత్సరం జర్నలిజం చేస్తున్నా. జూన్లో పరీక్షలు ఉన్నాయి. నాన్నకు ఆరోగ్యం బాగాలేకపోవడం, ఆసుపత్రిల చుట్టూ తిరగడంతో కాలేజీకి సరిగ్గా వెళ్లేదు. నెలరోజులుగా అయితే కాలేజీ ముఖం కూడా చూడలేదు. ఇప్పుడు ఇంట్లోనే ఉండి... రాకేయే పరీక్షల సిద్ధం అవుతున్నా. అయితే నాన్నను దక్కించుకున్నాం. అది చాలు నాకు.

రాఖీదత్తా కథను ప్రముఖ పారిశ్రామిక వేత్త హార్వీ గోయాంకా టీటీ చోటారు, 'నొప్పి, కత్తిగాట్లు భయిష్కృతులలో ప్రమాదాలు ఆలోచించకుండా రాఖీదత్తా తన కాలేయాన్ని తండ్రికి పంచి ఇచ్చింది. తండ్రిపట్ల కూతురు చూపించే ప్రేమ ప్రత్యేకం. కూతుళ్లు ఎందుకూ పనికిదారు అని అనుకునేవారికి ఈమె సరైన సమాధానం...' అనేది ఆ టీటీ సారాంశం. ప్రస్తుతం ఆ టీటీ వైరల్ అయ్యింది. తండ్రి కోసం రాఖీ చేసిన త్యాగాన్ని నెటిజన్లు అభినందిస్తూ టీటీ చేస్తున్నారు. అలా ఇప్పుడు ఆమె గురించి ప్రపంచానికి తెలిసింది.